

ZOO OLOMOUC ROZMNOŽILA SVÉ RODINNÉ STŘÍBRO

V zoologických zahradách není tento pakůň často chován, a proto vždy vzbuzuje pozornost návštěvníků, ale i odborné veřejnosti. Zoo celého světa chovají cca 100 pakoní běloocasých, z čehož nejvíce jich je v Evropě, v celkem 15 chovatelských institucích v rámci EAZA žije 87 jedinců. Za posledních 12 měsíců uvádí mezinárodní evidence u tohoto druhu jen 6 porodů. „Radost, že se do 6členné skupiny v Zoo Olomouc narodilo další mládě, jsme měli velkou. O to větší ji máme nyní, kdy můžeme prohlásit, že toto mládě je samička, kterou si můžeme ponechat do svého vlastního chovu,“ sděluje vedoucí zimoviště afrických zvířat Pavel Vidlář. Mláďata sledovacího typu se pár minut po narození staví na nohy a okamžitě sledují matku přitisknutá k jejímu boku. Problémy v chovu způsobuje především jejich chování – pokud se cítí ohroženi, brání se vytvářením zmatku, čímž jsou nebezpeční pro chovatele, až potom následuje bezhlavý útek. Často jsou vzájemně nesnášenliví. Zoo Olomouc chová tento druh od roku 1992, kdy jsme ze Zoo Bratislava získali přímé potomky pakoňů běloocasých, pocházející z importů Ing. Josefa Vágnera z Afriky do českých a slovenských zoo, které proběhly v 70. letech 20. století. Od té doby se zde narodilo 57 mláďat.

INTELEKTUÁLNĚ NEJSLABŠÍ ČERTI

Charakteristickou vlastností pakoní je **obraný systém při ohrožení**, který spočívá ve **vytváření zmatku**. Nutno však podotknout, že pakoně jsou **intelektuálně nejslabší antilopy**, takže jsou schopni zmást sami sebe. Samci mají **malá teritoria**, když na něj zaútočí **hyeny**, tak ho **sousedí nechtějí pustit**, aby utekl přes jejich území. Patří k nim i jejich **unikátní hlasový projev**. A podobně i vypadají.

VYHUBENÍ

Pakůň běloocasý je druh antilopy, který se původně vyskytoval na **savanách v jižní Africe, Namibii a Botswaně**. **Nadměrný lov v 19. století** jej však přivedl **na okraj vyhubení**. Na **soukromých farmách přežilo cca 300 jedinců**, kteří se stali základem současné populace. Zánik mu hrozil ještě ve **30. letech 20. století**. **Farmáři** ale pochopili, že chov místních antilop (tedy i pakoňů) může být **výnosnější** a pro lidi **zdravější** než chov z Evropy dováženého **skotu**, a tak začali pakoně **chovat pro maso a trofejní lov**, což mu **zajistilo přežití**. V současné době je tedy jeho **populace poměrně silná**, avšak nenachází se v místech původního výskytu. Tam, kde je možné ho najít, je **druhem vysazeným a nepůvodním**. Je to především v přírodních parcích a v rezervacích i na různých soukromých farmách, kde se chová za účelem zmíněného trofejního lovu. **Před 150 lety přivedli pakoně k vyhynutí lidé nadměrným lovem, aby ho pak farmovým chovem zachránili**. Dnes však čelí **vážnější hrozbě**. Je jí výrazně početnější druh pakoně – **pakůň žíhaný** (*Connochaetes taurinus*). Díky lidské činnosti se oba druhy dostaly blízko sebe a následně se začaly i plodně **křížit**. Je důležité uchovávat **čistou populaci pakoně běloocasého v evropských zoo**, protože ne všichni farmáři v jižní Africe sledují ochranářské záměry. Klíčový je pro ně výnos. Podle 10 let starých relevantních odhadů pakoní běloocasých v přírodě by měla **jihoafrická populace čítat více než 11 000 jedinců**. Dalšíh **7 000 jedinců** (včetně tisíce mezidruhových kříženců) běhalo **na farmách v Namibii**.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325